

SEED & BREAD

FOR THE SOWER

JES.55:10

FOR THE EATER

korte Bijbelse boodschappen van

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

Otis Q. Sellers, Bijbelleraar

Vertaling © Stichting Lachai Roï, Lelystad, Nederland

www.lachairoi.org

Nr. 133

De 'parousia' in Mattheüs 24

Het verbaast me dat mensen, die beweren dat ze het Woord van God bestuderen, het woord *parousia* behandelen alsof het altijd 'komst' zou betekenen, doen alsof deze definitie al een uitgemaakte zaak is en het gebruiken alsof dit de enige betekenis is die het ooit zou kunnen hebben. Een dergelijke handelwijze getuigt van oppervlakkigheid en volkomen afwezigheid van objectiviteit. Dat zij een dergelijke misleidende betekenis toekennen aan dit belangrijke woord komt voort uit het feit dat het in de Statenvertaling eenentwintig keer van de vierentwintig dat het voorkomt, vertaald is met *komst*. Zij zullen het feit onder ogen moeten zien dat ze hiermee in feite de heerlijke waarheid van de *parousia* van Christus hebben gewist uit het Nieuwe Testament.

Veel studenten zijn er tot hun verbazing achtergekomen dat het woord *parousia* niet zomaar een andere titel is voor de schitterende reis die Christus zal ondernemen wanneer Hij terugkeert naar deze aarde, maar dat het een Bijbelse term is, de goddelijke beschrijving voor de persoonlijke aanwezigheid van Jezus Christus op aarde gedurende een nauwkeurig bepaalde periode van duizend jaar. Twee belangrijke studies over deze waarheid kunt u vinden in *Seed & Bread*, nummers 24 en 25.

Zoals eerder opgemerkt, komt het woord *parousia* vierentwintig keer voor in het Griekse Nieuwe Testament. Het is met 'komst' (of 'komen') vertaald in eenentwintig van de gevallen en drie maal met 'tegenwoordigheid' (St.Vert. II Cor. 10:10; Fil. 1:26 en 2:12).

Het is een bekend feit dat als iemands geloofsovertuiging zo vast is geworden dat deze niet meer vatbaar is voor verandering, er geen ruimte meer is voor nieuwe waarheden die voort kunnen komen uit voortgezette studie van Gods Woord. Door deze houding hebben theologen na de Reformatie het standpunt ingenomen dat wat alles te maken heeft met de waarheid van God al door de hervormers onder woorden is gebracht en dat daaraan niets meer hoeft te worden toegevoegd of gewijzigd. Daarom hadden zij, ondanks het feit dat het woord *parousia* luid en duidelijk spreekt over een *periode* waarin Jezus Christus persoonlijk op aarde aanwezig zal zijn, geen plaats voor die waarheid in hun bekrompen theologische systeem.

De vertalers van de Statenvertaling waren amillennialisten en daarom vertaalden zij, in overeenstemming met hun overtuiging, het woord *parousia* ten onrechte met 'komst' op eenentwintig plaatsen van de vierentwintig waar het voorkomt. De onweerlegbare feiten dwongen hen de waarheid recht te doen in de drie teksten die we hiervoor al noemden. Op deze plaatsen werd hun leerstelling niet ondermijnd.

In voorgaande studies is al aangetoond dat op grond van de elementen waaruit dit woord is samengesteld, uit het gebruik ervan in het Nieuwe Testament, in het klassieke Grieks, in de Septuagint en in de papyri, het woord *parousia*, wanneer het gebruikt is in verband met bezielde dingen, een persoonlijke aanwezigheid betekent, voor zover die aanwezigheid er is op grond van wie iemand is of wat hij doet in samenhang met zijn ambt of positie. We moeten er dus op letten dat een persoonlijke aanwezigheid niet een *parousia* is, zolang iemand niet aanwezig is op grond van zijn positie of bediening.

Enkele jaren deed zich iets voor dat als illustratie kan dienen. Ik lag in het ziekenhuis om te herstellen van een grote operatie. Er kwam een dokter op bezoek, maar zijn aanwezigheid in mijn kamer kon geen *parousia* worden genoemd. Hij was weliswaar arts, maar hij was daar niet om handelingen te verrichten die artsen gewoonlijk verrichten. Hij was er, omdat hij een vriend van me is en hij kwam om mij geld te geven als tegemoetkoming in de kosten die ik moest maken. Kort nadat hij vertrokken was, kwam er een andere arts binnen om me te onderzoeken en zijn persoonlijke aanwezigheid kan heel goed een *parousia* worden genoemd. Hij was daar officieel om de handelingen te verrichten die men van een dokter kan verwachten.

De Grieken hadden twee woorden voor persoonlijke aanwezigheid. Het woord *pareimi*, dat een feitelijke persoonlijke aanwezigheid betekent en niets meer dan dat en het woord *parousia* dat een technische term is die duidde op een persoonlijke aanwezigheid van iemand die officieel

aanwezig is om zijn formele plichten te vervullen.

De eerste vier maal dat *parousia* in het Nieuwe Testament voorkomt, geven waardevolle informatie over dit woord en over de gebeurtenis die ermee wordt aangeduid. Voor de gemiddelde lezer is veel verloren gegaan ten gevolge van verkeerde vertalingen en toepassingen. De eerste vier keer komt het woord voor in één hoofdstuk, namelijk Mattheüs 24. In het derde vers zien we dat de twaalf discipelen voor een vertrouwelijk gesprek bij de Here Jezus kwamen en Hem vroegen: 'Zeg ons wanneer zullen deze dingen gebeuren, en wat zal het teken zijn van uw *parousia*, namelijk de voleinding van de eon?'

In *Seed & Bread*, nummer 25, ben ik ingegaan op de Griekse grammaticale regels die deze vertaling volkomen rechtvaardigen. Daar is in nummer 122 verder op ingegaan en dat kan als volgt worden samengevat: 'Als *kai*, het verbindingswoord 'en,' twee zelfstandige naamwoorden verbindt die in dezelfde naamval staan en als het bepaald lidwoord aan het eerste zelfstandig naamwoord voorafgaat, maar niet voorkomt bij het tweede zelfstandig naamwoord, verwijst het tweede zelfstandig naamwoord altijd naar dezelfde persoon, plaats of voorwerp die door het eerste zelfstandig naamwoord wordt aangeduid.'

Deze regel is van toepassing op de twee zelfstandige naamwoorden die we tegenkomen in de vraag van de apostelen (*parousias* en *sunteleias*). Zij stelden een vraag over één ding en niet over twee. Vóór het eerste zelfstandig naamwoord staat een bepaald lidwoord, maar voor het tweede niet, hoewel het wel in de tekst van Stephanus gevonden wordt. Zorgvuldig onderzoek heeft echter aangetoond dat het om een tussenvoeging gaat en bijna alle samenstellers hebben het dan ook weggelaten.

De eon waarover zij hier spraken is de eon van het koninkrijk, de tijd van goddelijke heerschappij die aan de wederkomst voorafgaat, waarin de mensheid wordt voorbereid op de persoonlijke aanwezigheid van Jezus Christus. Alle acties van God in het koninkrijk worden voltooid in de *parousia*. Er kan geen twijfel over bestaan dat het woord *sunteleia* de betekenis heeft van het samenkomen van alle acties en werkingen die gericht zijn op een bepaald gewenst doel of eindresultaat. Daarom wordt 'voleinding,' of 'voltooiing' gebruikt als vertaling. Hier staat geen *telos*, het feitelijke einde, maar *sunteleia*, de daad van het voltooiën zodat het gewenste doel of eindresultaat wordt bereikt.

In de vraag van de discipelen is niets dat wijst op de 'komst' van Christus. Hoe zou dat ook kunnen, aangezien Hij daar bij hen was? Hun vraag had betrekking op het teken (enkelvoud) van Zijn *parousia*, die door hen nader wordt gedefinieerd als 'de voleinding van de eon.'

Als antwoord op hun vraag begint de Heer met een waarschuwing: 'Ziet toe, dat niemand u verleide!' (24:4). Zij kregen deze waarschuwing, omdat de *parousia* geen werkelijkheid zal worden zonder grote moeilijkheden ten gevolge van de misleiding en de tegenstand van satan en zijn trawanten. Hij zal heel goed weten dat de tijd van zijn uitwerping nabij gekomen is en hij zal zich willen wreken als hij weet dat hij nog maar een korte tijd heeft. Zie Openbaring 12:12. De ontwikkeling en het eindresultaat van deze felle strijd staan op de andere zijde van de balans in Mattheüs 24.

De Heer stelt dat velen in Zijn naam (dat wil zeggen: in Zijn karakter) zullen komen en zeggen: 'Ik ben de Messias' en velen zullen door hen worden misleid. Van hen is echter niemand in staat om 'het teken van de Zoon des mensen aan de hemel' te laten verschijnen (24:30), een teken dat niemand kent of zal kennen totdat het verschijnt, maar wanneer het verschijnt zullen de wijzen en verstandigen het herkennen. Zij zullen weten en begrijpen dat de Here Jezus Zijn plaats in de hemel heeft verlaten en op weg is naar de aarde voor een *parousia* die duizend jaar zal duren. Is dat teken misschien een volledige herhaling van wat Ezechiël in een visioen zag, zoals we kunnen lezen in het eerste hoofdstuk van zijn profetie? Dat zou best wel eens het geval kunnen zijn. Wat een belevenis zal dat zijn om met onze Bijbels open te kijken naar dit grandioze schouwspel dat zich afspeelt in de hemel en elk detail van het script tot op de letter te kunnen volgen. Wat mijzelf betreft, ik zou graag door de Grote Verdrukking gaan, alleen al om dit te kunnen zien.

De Here Jezus vertelde hun verder dat er gevechten en geruchten van gevechten (niet van oorlogen) zullen zijn, volken zullen opstaan tegen andere volken en regeringen tegen regeringen en ook dat er hongernoden en aardbevingen zullen komen op verschillende plaatsen. Hij zegt hiervan dat deze dingen 'het begin der weeën' zijn en die uitspraak heeft geen enkele zin als er niet een lange periode aan voorafgaat waarin deze dingen niet zijn voorgekomen. Deze dingen hebben altijd plaatsgevonden en zijn prominent op aarde aanwezig geweest vanaf het moment dat de zonde de wereld binnenkwam. Ze vonden plaats op het moment dat de Heer deze woorden uitsprak en ook vanaf dat moment zijn het alledaagse verschijnselen geweest. Het is daarom volstrekt onlogisch als mensen opstaan over 'de tekenen der tijden,' het begin van de Grote Verdrukking,' 'Armageddon is nabijgekomen,' roepen als er zich een oorlog, een hongersnood, een aardbeving of een uitbraak van een epidemie voordoet. Laten we eens en voor altijd ophouden met dat kinderachtige gedoe.

Als we de volgorde van de voorzegde gebeurtenissen begrijpen, zoals ze duidelijk zijn aangegeven in de Nieuwtestamentische tijdvakken (zie

Seed & Bread nummers 23 en 129), zullen we beseffen dat al dit soort dingen, zoals valse christussen, valse apostelen, hete en koude oorlogen, hongersnoden, epidemieën en aardbevingen, niet meer voor zal komen onder lange periode van Gods weldadige heerschappij over de aarde, een heerschappij van de Here Jezus vanuit de hemel die voorafgaat aan de gebeurtenissen van Mattheüs 24. De strakke regels en de snelle bestraffing die kenmerkend zullen zijn voor Zijn heerschappij (Ps. 67:5), zullen verhinderen dat zulke dingen gebeuren. Maar wanneer op Gods tijd en naar Zijn bedoeling deze beperkingen en de Weerhouder Zelf (Gods Heilige Geest) worden weggenomen (zie *Seed & Bread*, nummers 113 en 114), zullen slechte mensen opstaan en slechte omstandigheden een aanvang nemen en het karakter van die tijd bepalen.

Het is mijn vaste overtuiging dat het negende vers van deze passage nooit werkelijkheid zal worden voordat de twaalf apostelen uit de dood zijn opgestaan en lange tijd als richters hebben geregeerd op de twaalf tronen die hen zijn beloofd door de Heer (Matt. 19:28). De mensen die in opstand komen tegen de heerschappij van God, zullen hun haat richten op deze twaalf mannen, die beschermd zullen worden doordat zij God op Zijn woord vertrouwen en naar de bergen zullen vluchten als zij het toppunt van zonde zien van de 'gruwel der verwoesting, waarvan door de profeet Daniël gesproken is.'

Ze zullen slechts veilig zijn in hun schuilplaats in de bergen. Als er dus iemand komt die zegt: 'Zie, hier is de Christus,' zullen zij dat niet geloven. Als iemand beweert dat Hij is verschenen en in de woestijn is, of dat Hij is teruggekomen en Zich op een geheime plek in Jeruzalem bevindt, zullen zij niet eens luisteren. Hierna zei Hij: 'Want gelijk de bliksem komt van het oosten en licht tot het westen, zo zal de komst van de Zoon des mensen zijn' (24:27).

Uit deze woorden van onze Heer weten we zeker dat Zijn *parousia* en de komst die daaraan voorafgaat, plotseling, indrukwekkend en openbaar zal zijn. De gedachte van een geheime komst, of een geheime persoonlijke aanwezigheid, komt niet voor in Gods Woord. Ook in I Thessalonicenzen 4:14-17 komt zoiets niet voor. In dat gedeelte verklaart Paulus dat zij die nog zullen leven tot de *parousia* van de Heer, hen die dood zijn niet zullen voorgaan. De doden zijn de martelaren uit de opstand tegen het koninkrijk en die we voor het eerst in Mattheüs 24:9 tegenkomen. Vervolgens zegt hij: 'De Here zelf zal op een teken, bij het roepen van een aartsengel en bij het geklank ener bazuin Gods, nederdalen van de hemel, en zij, die in Christus gestorven zijn, zullen het eerst opstaan; daarna zullen wij, levenden, die achterbleven, samen met hen op de wolken in een oogwenk weggevoerd worden, de Here

tegemoet in de lucht, en zó zullen wij altijd met de Here wezen.'

Hier is niets geheims aan en het is duidelijk dat Hij niet komt om de heiligen mee te nemen naar de hemel. Hij is op weg naar de aarde voor een duizend jaar durende *parousia*. Mijn gebed is dat allen die Zijn naam aanroepen zo zullen leven dat zij, 'als Hij zal geopenbaard worden, vrijmoedigheid hebben en voor Hem niet beschaamd staan bij zijn *parousia*.'